

PIECAS LIETAS, KO DARA LABI KLAUSĪTĀJI

Patiesa klausīšanās jums palīdzēs uzzināt, kā apmierināt citu cilvēku garīgās un laicīgās vajadzības tā, kā to darītu Glābējs.

Elders Džefrijs R. Holands no Divpadsmit apustuļu kvoruma teica: „Māka klausīties ir daudz svarīgāka par runāšanu. . . . Ja mēs klausīsimies ar mīlestību, mums nebūs jāprāto par to, ko teikt. To mums pateiks Svētais Gars.”¹

Klausīšanās ir prasme, ko mēs varam iemācīties. Tā parāda mūsu mīlestību pret citiem, palīdz veidot stipras attiecības un aicina Garu mūs svētīt ar izpratnes dāvanu, lai mēs varētu saprast citu vajadzības.² Tālāk sniegti pieci veidi, kā pilnveidot klausīšanās prasmi.

1. Dodiet viņiem laiku!

Daudziem cilvēkiem ir nepieciešams laiks, lai pirms runāšanas apkopotu savas domas. Dodiet viņiem laiku padomāt pirms un pēc tam, kad viņi ir kaut ko teikuši (skat. Jēkaba v. 1:19). Tikai tāpēc, ka viņi ir beiguši runāt, nenozīmē, ka viņi ir pateikuši visu, ko vēlējas. Nebaidieties no klusuma (skat. Ījaba 2:11 – 3:1 un Almas 18:14–16).

2. Pievērsiet uzmanību!

Mēs domājam ātrāk, nekā citi runā. Atturieties no kārdinājuma nonākt pie kāda slēdziena vai domāt uz priekšu, ko teikt, kad viņi būs beiguši runāt (skat. Salamana pamācības 18:13). Tā vietā klausieties ar nolūku saprast. Jūsu atbilde būs labāka, jo tajā parādīsies lielāka izpratne.

3. Precizējiet!

Nebaidieties uzdot jautājumus, kas ļauj precizēt ko tādu, ko jūs nesaprotāt (skat. Marka 9:32). Precizēšana samazina pārpratumus un parāda, ka jums interesē tas, kas tiek teikts.

4. Pārfrāzējiet!

Pārfrāzējiet to, ko esat dzirdējis un kā jūs saprotat to, ko otrs jūt. Tas viņiem palīdzēs novērtēt, vai viņi ir saprastī, un sniegs iespēju precizēt teikto.

5. Atrodiet to, kas jūs vieno!

Jūs, iespējams, nepiekritīsiet visam teiktajam, taču piekritiet tam, kam jūs varat, nesagrozot pats savas jūtas. Piekrišana var palīdzēt mazināt trauksmi un aizspriedumus (Mateja 5:25).

Prezidents Rasels M. Nelsons mācīja, ka mums vajadzētu „mācīties klausīties un klausīties, lai mācītos viens no otra”.³ Ja jūs klausāties ar nolūku saprast citus, jūs būsit labākā pozīcijā, lai saprastu viņu vajadzības, uzklausītu pamudinājumus un zinātu, kā jūs varat parūpēties par līdzcilvēkiem tā, kā to darītu Glābējs.

Klausīties nozīmē — mīlēt

Kāds eldera Holanda stāsts ataino klausīšanās spēku: „Mans draugs Trojs Rasels lēnām izbrauca ar savu pikapu no garāžas. . . . Viņš sajuta, ka aizmugurējā riepa pārbrauc pāri kādam izcilnim. . . . Viņš izkāpa un ieraudzīja, ka viņa dārgais deviņgadīgais dēls Ostins guļ ar seju pret ietvi. Ostins bija miris.

Trojs nespēja gulēt, rast mieru un bija nenomierināms. . . . Taču šajā mokinātajā lūzuma brīdī ieradās . . . Džons Menings. . . .

Atklāti sakot, es nezinu, pēc kāda grafika Džons ar savu jaunāko pārinieku apmeklēja Raselu mājas. . . . Taču es zinu, ka pagājušajā pavasarī brālis Menings pasniedza roku, palīdzot Trojam Raselam atgūties no piebraucamā ceļa traģēdijas tā, it kā pats paceltu uz rokām mazo Ostinu. Gluži kā . . . brālis evaņģēlijā, kādam viņam bija jābūt, Džons vienkārši pārņēma priesterības aprūpi un uzņēmās rūpes par Troju Raselu. Viņš sāka, sakot: „Troj, Ostins vēlas, lai tu atkal nostātos uz kājām, tai skaitā arī atsāktu spēlēt basketbolu, tādēļ es ieradišos šeit katru rītu plkst. 5:15. Esi gatavs. . . .”

„Es negribēju spēlēt,” Trojs man vēlāk teica, „jo es allaž no rīta biju ņēmis līdz Ostinu. . . . Bet Džons uzstāja,

tādēļ es gāju. Kopš pirmās dienas mēs runājāmies vai, drīzāk jau, es runāju, un Džons klausījās. Sākumā man bija grūti, bet pēc kāda laika es atskārtu, ka esmu atgūvis spēkus, pateicoties [Džonam Meningam], kurš mani mīlēja un uzklausīja, kamēr manā dzīvē visbeidzot atkal atausa gaisma.”⁴

ATSAUCES

1. Džefrijs R. Holands, „Witnesses unto Me”, *Liahona*, 2001. g. jūlijs, 16. lpp.
2. Skat. Deivids A. Bednārs, „Panel Discussion” (vispasaules vadītāju apmācības sanāksme, 2010. g. nov.), broadcasts.lds.org.
3. Rasels M. Nelsons, „Listen to Learn”, *Ensign*, 1991. g. maijs, 23. lpp.
4. Džefrijs R. Holands „Baznīcas pārstāvji” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2016. g. nov., 62., 67. lpp.

KALPOT TĀ, KĀ TO DARĪJA GLĀBĒJS

Kad Jēzus devās projām no Jērikas, divi akli vīri brēca uz Viņu un sacīja: „Kungs, apžēlojies par mums!”

Un Jēzus apstājās, pasauca tos un sacīja: „Ko jūs gribat, lai Es jums daru?”

Tie saka Viņam: „Kungs, ka mūsu acis tiktu atdarītas.”

Jēzum palika viņu žēl, un Viņš aizskāra to acis, un tie tūdaļ kļuva atkal redzīgi un Viņam sekoja.” (Mateja 20:30, 32–34).

Ko mēs varam mācīties no tā, kā Glābējs klausījās?

AICINĀJUMS RĪKOTIES

Apdomājiet, kā jūs pielietosiet šos principus savā kalpošanā. Jautājiet tiem, kuriem jūs kalpojat, kas viņiem ir nepieciešams. Uzklusiet viņu atbildes un Svētā Gara pamudinājumus. Rikojieties saskaņā ar to, ko dzirdat. Kalpošanas principi ir paredzēti, lai palīdzētu mums mācīties parūpēties citam par citu, nevis lai ar tiem dalītos kā ar vēstījumu. Iepazīstot tos, kuriem kalpojam, Svētais Gars mums darīs zināmu, kāds vēstījums viņiem ir nepieciešams — papildus mūsu rūpēm un līdzjūtībai.